

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte d'appello di Genova (Itaalia) 11. augustil 2016 – Kerly Del Rosario Martinez Silva versus Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Comune di Genova

(Kohtuasi C-449/16)

(2016/C 410/08)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte d'appello di Genova

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Kerly Del Rosario Martinez Silva

Vastustajad: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), Comune di Genova

Eelotsuse küsimused

1. Kas selline hüvitis, nagu on ette nähtud seaduse nr 448/1998 artiklis 65, nimelt „vähemalt kolme alaealise lapsega perede toetus“, on määruse nr 883/2004 ⁽¹⁾ artikli 3 lõike 1 punkti j tähenduses perehüvitis?
2. Jaatava vastuse korral: kas võrdse kohtlemise põhimõttega, mis on ette nähtud direktiivi 2011/98/EL ⁽²⁾ artikli 12 lõike 1 punktis e, on vastuolus sellised õigusnormid nagu Itaalia sätted, mille kohaselt kolmanda riigi töötajal, kellel on „töötamisõigust andev ühtne luba“ (mille kehtivusaeg on pikem kui kuus kuud), ei ole võimalik saada „vähemalt kolme alaealise lapsega perede toetust“, kuigi ta elab koos kolme või enama alaealise lapsega ning tema sissetulek jääb alla seaduses ette nähtud piiri?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/98/EL kolmandate riikide kodanikele liikmesriigis elamist ja töötamist võimaldava ühtse loa taotlemise ühtse menetluse ning liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandatest riikidest pärit töötajate ühiste õiguste kohta (ELT L 343, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 17. augustil 2016 – Stadion Amsterdam CV versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-463/16)

(2016/C 410/09)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Stadion Amsterdam CV

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Staatssecretaris van Financiën

Eelotsuse küsimus

Kas kuuenda direktiivi⁽¹⁾ artikli 12 lõike 3 punkti a tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui teenus, mis on käibemaksuga maksustamise seisukohast ühtne teenus, koosneb kahest või enamast konkreetsest ja eriomasest osast, mille suhtes kehtivad juhul, kui neid osutatakse eraldi teenustena, erinevad käibemaksumäärad, tuleb kõnealust teenusepaketti käibemaksuga maksustada selle osade suhtes kehtivate erinevate maksumäärade alusel, kui tasu teenuse eest saab jagada osade õige proportsiooni alusel?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1, ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

9. septembril 2016 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik**(Kohtuasi C-489/16)**

(2016/C 410/10)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Hottiaux, G. von Rintelen)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole hiljemalt 16. juunil 2015 vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta direktiivi 2012/34/EL, millega luuakse ühtne Euroopa raudteepiirkond [ELT L 343, 14.12.2012, lk 32], täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artikli 64 lõike 1 esimesest lõigust tulenevaid kohustusi;
- määrata Luksemburgi Suurhertsogiriigile direktiivi 2012/34/EL ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmaks 8 710 eurot iga päeva kohta alates käesolevas kohtuasjas tehtava kohtuotsuse kuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 16. juunil 2015.

Luksemburgi Suurhertsogiriigi eri vastustest ja eelkõige vastusest põhjendatud arvamusele nähtub, et enam kui aasta pärast direktiivis ette nähtud ülevõtmise tähtaega ei olnud Luksemburgi Suurhertsogiriik nõutud meetmeid võtnud.

Karistuse määramisel ELTL artikli 260 lõike 3 alusel võetakse arvesse kolme ELTL artikli 260 lõike 2 raames kohaldatavat kriteeriumi, see tähendab rikkumise raskus, rikkumise kestus ja vajadus tagada karistuse hoiatav mõju, et hoida ära tulevasi rikkumisi.